

GUEROCO GUERO

(Jarrapena)

9 BURUA

Guerotic guerora gabiltzala, bere diteque becatuen neurria, ta osotu contua.

1 §

Diño Salomonec Jangoicoaz verba eguiten dabela Sap. 11. «Jauna »zure gobernuia ta ordenamentua ain da andia, eta ain aurretic pres-»statu, eldu, ta zabaldutena da, ce munduko gauza guztiak kontuan, »pisuan ta neurrian eguiten dozuz». «Pisua ta balanza dira Jaunaren »juicioac ezcutapenac ta sentenciac» Eccl. 11. Ezta guichituteric, ez gueiagotuteric: ezta lar gueieguric, ez escas laburric: ezta jaquin necic, ez ezneban usteric. Guztiak dacus, guztiak daquiz, ta guztiak berac bere escuz, bere vorondateaz batera, bear dan leguez zucendu ta disponduten dituz. Ain artez, zucen, banaca, era on, ciur ta men daqui Jangoicoac gauza guztien barria, ece gure buruko ulleac bere contatuac ta neurtuac dituz; ta ez jatzu bacho bere ac jaquin baga galduen, ascatutena, ez jausten. Baita baqui cembatera elduko dan Cerura, edo Infernura joan dirianean neurria. Eta berac bacarric daqui ta ez bestec. Dau guztien contua ta neurria, ta neurri ciur segurua. Alan diño, ta iracasten dau St.^o Tomas Elessaco Dotore ta argui argitariac f. p. q. 2. art. 2.

Becatuac ta becatuzco obrac badoguz gueure gueureac, ta gueuc eguiñac: alacoz ece, diño Jangoicoac Oseas Profeta S. aren aotic cap. 13. «Israel, au da, christiñaua ceure galduce ceuc ceuganic dozu, ondu ta obetutea barriz niganic». Becatua ceurea da, parcaciñoa enea.

Baña orrez guztiaz baqui Jangoicoac gure becatu guztien barria, eta neurria: baqui cemba eguingo dogucen, ta cembateguño ichadongo deuscun. Alan iracasten dau San Agustinec lib. vit. Chris-

tian. tom. 9. «Jaqin daigun gauza bat» diño «eta da, ichadoten dautsela bacochari Jangoicoaren pacienciac, bere becatuen neurria bete artean, contua cumpli arteraño; ta au cumpli bete ezquero, eztabela gueiago ichadoten, eztala icharomen ez parcaciñoric cer erdetsiric.» Baqui Jangoicoac cembatera elduco dan gure becatuen muga marra neurria ta contua; eta bai ce andiac, ta celangoac izango dirian bere. Eta ichiten deuscu neurri au betetan, cumpli ta oso-tuten. Erabaguiric dauco, onembeste guiño ichadongo deuscula. Permiti larga ta laquetutenean dau eun edo berreun becatu egun dagui-guzan; edo guichiago edo gueiago, berac daqui cembat: muga ifini-niric dauco; ta eztau gura andic achina edo aurrera igaro gaitecen Job S. aotic emoten dau onen adieranza bat esanic Job. 38 «Ingratu neban Ichasoa neure muguez ta mugarriz: ifini neutsan ates-sarrallea: ta esan neutsan, oneguiño, costaraiño etorrico zara, ta ez aurrerago: emen gueldituko zara, emen ausi istanda, ta irardausico dozuz ceure ecachac, bitzac, bagac olatu arro andituac». Ichasoac aserre danean, aldi charra dabenean, goi-berac dituenean, dirudi ta esan lei ito, ondatu, ta irunsi gura dabela mundua. Orduan alaco moldez iraquitzen dau, non baldin bridaric ta locarriric ezpaleu, Jaunaren aguintaritzaren bean ta azpian ezpalego, lur guztia eztal-duce leuque. Baña Jeremias Profectac diñon leguez cap. 5 «Bauco Ichasoac bere marra, bere mugarri jaquina, cein dan costa, ta costaco area ta lurra. Emen austen da, emen guelditutenean da, emen arro soberbiatsua bada bere, baquetu ta sosegatzenean da.»

Bada Ichasoari leguez ifini deutso Jangoicoac guizonari bere, beragan danez bere neurria; neurtu ta señalatu deutso noguiño izango dan bere eldutea, bere muga, marra ta neurria. Eta gura baleu bere, ecin ataric aurrera joan ta igaro liteque. Abiatu liteque, gura izan lei, baña alperric. Cerren guizonac libertade ta baimena, gura badau ondo edo deunguero eguiteco, euqui arren; eztator ez andic, ezpada becatuac bere borondatez ta nai-guraz eguiten di-tuela; baña ez, gura dituzan becatu guztiac egun leiquezala; eta ez libertade ta gura izate ari, gura daben guztia iraunerazo al leiola. Cerren libertade onen aguintaria ta nagusia da Jangoicoa. Berac libertadi oni, ta onen iraupenari, guichien uste dabenean becatariac, indarric egun baga, ichi eraguiten deutso, artu ta daroian vide gaistoari. Asco estu edo..... bere batez aurrerago. Eta alan icusico dozuz gende batzuc, neurria beteteaz contu guichi eguinik, becatuac becatuen ganean ardura baga eguiten di-tuela; eta ain cin cinez ta vorondatez, ece iruditzen jaque, ya an diriala, ta ara

eldutea ecerc ecin eragotzico ta atzeratuco leicela. Baña icusico dozuz alambere, nos eta gogo eguiazcoagoa atan ifin ta atara pres-tatu ta abiatuten dirianeau, ordu berean, dala gaissotasunez, dala jausteaaz, dala eriotzeac arturic, bere becatua eguiteco gogoaz, bide erdian gueldituten diriala. Alan jazoco jacon Faraon Erregueari: Israeleco Semeen contra, iños baño gogo andiagoaz joiala, esaten ebala «alcanzatu atzemon erdetsico dodaz, vengatuco nas, apurtuko dodaz, dirianac ezpataren ao zorroztic igaroco dodaz». Exod. 5. Bada ordu berean, onela verba eguiten ebanean, becatuen neurria bete jaca, contua osotu ta cumpli jaca, eta berun astuna balitz leguez, ichasoco ondarrera jausiric, azquendu cituan bere egunac, bere gogo ta asmo uts ero arrotuac.

2. §.

Ichasoco ontzi andiac pisu ta carga andia jasoten dau. Erdiguiño beteagaitic, ichas ganean dabil. Iru laurenac bete arren, oraindo da, aguiri da. Guztia bete dediñeau ondatu ta itoten da, orduan estaldutenean da. Cerren ezta sobraric lar gueieguiric ganez eraguin ecin leionic, ezta bere neurria baño gueiago artu ta cabitu leienic. Bada berberau jazoten jatzu, zure becatuen cargaz astunduric, zuri bere. Eguiten dozuz oguei becatu mortal edo eriozcoac, ta oraindiño vizi zara, ichadoten deutsu Jangoicoac. Eguiten dituzuz berroguei, ta oraindiñocorren bere ichadoten deutsu. Eguiten dozuz iruroguei, ta orrez guztiaz bere, paciencia dau, sufritzen zaitu. Eguiten dozuz laroguei, ta orduan betetan da neurria, orduan neurri bete betean dago, orduan ganez eguiñic, ontzia ondarrera leguez, zu bere Infernuco zulora jausi ta ondatutenean zara.

Baña eztot ez onetan esan gura, ichadoten dabela nola nai beti Jangoicoac, laroguei becatu eguin artean: eztot esan gura, eztala orduguiño neurria be eten, ta ez orduan bere betetan dala. Bada izanic asco ta lar becatu mortal bacar bat Infernura joateco, menturaz asco izango dira, becatu bacar bate gaitic an dagozanac, bera-gaz bacarric bete zalaco neurria. Lapur batzuc, lapurqueria asco eguin ezquero urcatutenean dituz, ta barriz beste batzuc bertatic bat eguinik lotutenean dituez. Auxa bada jazo, guertatzen jaque, becatu asco edo guichi gaz Infernura doazanai bere. Batzuei ichadoten deutse Jangoicoac lucero; ta beste batzuei, ez aimbeste. Eta cergaitic ez? Danic becatu mortal chiquiena bere eguiten, bildur izan gaitecen gaitic; bada beronegaz neurria bete diteque. Eta alan, diño danean, laroguei becatuaz neurria betetzen dala, bardin esan

nei, lenengoaz, bigarrenaz, edo irugarrenaz bete leitequela. Bada nic bacarric bardinza onegaz adierazo gura dot, badala becatuetan neurri bat, ta aurrera ez igaroteco muga bat, marra bat, contu bat. Eta lenengo becatua eguitearena bere bai: baña guztiz bere, andic ara, urrengoa eguiteco, bildur izan bear gareala; cerren onegaz, lenengoaz eguiñ eztana, bete liteque neurria. Eta emetic atera guiñei, ta icasi gauza asco. Lenengoa, zu, ta ni eguiaz zordun gareala gueure Jangoicoari. Bada ameneco asco dagoz orain Infernuan, guc orain-guiño eguiñ doguzan becatuac baño guichiago: ta guc gueureac oraiño, gue ago balira bere, Jaungoicoaz batean, erremedia guiñez. Bigarrena, icasi guiñei emetic, beti euqui bear dogula bildurra, ta atzerapena becatu eguiteco; cerren eztaquigu ceñaz zarratu (era, bagui, bete, neurtu) ta ichico dan contua, lenengo eguiten dogunaz, ala bigarrenaz. Eta guztien buruan icasi guiñei, ta atera onetaric, zoraqueria andia dala, guc gueure buruan daroaguna, ta esan oi doguna, becatuac ichiten, ta obra onac eguiten guero asico gareala. Bada gogoratu bear guendupe, badala becatuetan neurri bat, contu jaquin (ciur) bat, ta guc disponduten dogun guero atara eldu baga, a contua cumpli diteque, ta neurria bete.

3. §.

Diñoe Aristoteleset ta oni darraioen filosofariac 2 ex. anim. Cap. 4 text. 41 «Bici dirian gauza guztiac dauquela euren neurria euren anditasunean, ta bai chiquitasunean bere». Guizona ecin dateque cigarra adiña chiquia; ez cigarra bere guizona dun beste andi. Eta bici dirian gauza guztiac daben leguez euren anditasun ta chiquitasunean euren puntu, gueldiera, para ta neurria, alan dauque euren iraupenean bere euren demporea. Dempora bateguiño iraun al leie, ta ez gueiago andic ara doaz jatsiaz, azquenduaz, ta euren indarrean argalduaz. Animalia, abere batzuc gueiago irauntzen dabe besteac baño, ta arechac bere. Baña guztiac dauque euren dempora jaquin bat, ta neurri bat. Onela bada dauque becatuac, ta becatariac bere euren neurria ta contua cembañ guíño elduko dirian ta bai dempora bere nos artean iraun. Eta au demporau eldu ezquiero, neurria bete ezquiero, eztau Jangoicoac gueiago ichadoten. Alan adietan emoten dau Escritura santeac, esateaz: Esdræ 4. Cap. 4. «Zoaz ta itandu eguiozu seindun dan andreatzi, ea bederatzi ille beteac bete ezquiero, euqui al leienez seiña sabelean? Eranzungo deutso, ezetz. Ez eta beraz Jangoicoac bere, becatuen neurria osotu, bete ezquiero, ecin euqui lei bere justicia beragan danez, bere aserrea

aguertu baga. Eta diño Isaias Profeteac cap. 38 «ichadoten dau Jangoicoac, gugaz misericordia euquiteco»: adietan da, ichadoten dabela, baldin neurria bete ezpada, demporea cumplitu eldu ezpada. Alan esan, ta eguiñ bere eban Jangoicoac berac Noe-ren demporan, araco uriola, urjola, ugolde andiaz mundua ito ta ondatu ebanean: Genes. 6. «Bete da lurra gaistaqueriaz, gastotu dira guizacumeac, bete da maliciaz, ezta bada cer ichadon gueiago, ondatu ta galdu daiguzan lurraz batera» eta alan ondatu ta galdu cituzan dirianac. «Lurraz batera, ciñoan, bada lurra guelditu bazan bere, baña Glosac diñonez Glos. Lyr. cap. 6. Genes. «urjola agaz lurra bere meatua, ta argaldu guelditu zan». Gai onetara ezta deunguero eldu San Mateo Evangeliac ifinten daben bardintza bat cap. 13 ceñaz baiezturen da, becatuetan leguez, eguiñe onetan bere, neurria bete artean, osotu zoldu zoritu, ta eldu artean, ichadoten dabela Jangoicoac. Bardintza, irudintza au da era onetara. Guizon batec erein eban bere solcan gari garbi ederra. Baña guero nastuguille gaisto batzuc egotzi ta zabaldu eben ganetic aci lollo, ta bedar charra. Demporaz batean, asi cirian aci biac ona ta deunguea aguertzen. Aguertu cirianean, esan eutsen servitzariac Nagusiari «Jauna, zuc aci ona ta garbia erein cenduan ceure solo ta lurrean: baña dacusgu, onagaz batera erne, sortu, ta jaio dala charra bere. Gura dozu bada, joan, atera ta batu daigun gaistoa? Ez, eranzuten deutse, eztot ori gura. Ichozue guichi bat, zagoce oraindiño: larga eguiuez aci biac ona ta charra azten, anditzen, eldutene; ta orduan iguitatu, ebaguico dozuez guztiac. Eta onac ardura onaz ta contuz bilduric ta sortan baturic gordeco dozuez, ta gaistoac bere alcaturic surtara botaco dozuez. Ez eban gura Ugazabac, bere sasoira, zoritasunera, mugara ta demporara eldu artean, iñoc ucutu leicen, ez eta elduric ta eguinic gueldi citecen.

Alan eguiten dau bada gure Jangoicoac bere, onacaz, ta gaistoaçaz. Ichadoten deutse guztia zorritu artean, muga, ta neurriira eldu artean. Eta guero orduan, onac bere gloriara jasoten ditu, ta gaistoac seculaco penetara botaten ditu. Frutuac ichiten dozuz ondutene, umotutene, ta bere sasoira eldutene: alan ichiten ditu bada Jangoicoac bere onac ontasunean, ta gaistoac gaistotasunean eldutene, ta neurria betetan.

4. §.

Gure Jangoicoac icusiric, jarraioela [emon ciriala] gaistataqueriari gendeac, esan eban biotz-min andi bateaz: «cerren berac gura ez ebana munduko becatuac erazo eraguiten eutsen». Neuc

eguin neban guizona neuc deseguin [ecindu baguetu galdu]co dot; quenduco dot luraren ganetic Genes. 6. Onetaraco deitu eutsan Noe cerichan guizon bati, cein beste zazpi persona bere echetarra caz idoro zan on ta justua; ta ari esan eutsan: «Bete da mundua becatuz, maliciaz, ganez eguin dau gaistaqueriaz; eta alan erabagui dot, guztia urjola bategaz ito ta ondatutea. Baño emon gura deutset asti, epe, dempora, ta bitartea viciteco, ta penitencia eguiteco eun ta oguei urte. Bitarte onetan zuc» dirautso Noeri «besteai adierazoteco, ceure echecoac salvatceco, ta animalia, abere, ta vicicor guztien vicitza guelditu dedin, eguingo dozu ontzi bat, caxa, cucha, barcu andi bat, esan dirian gauza guziac artu ta gorde al leiquezan bat. Eta alan eguin bere eban. Eta an sartu cirianac viciric salvatu ta igues eben, ta ez besteric».

Orain emen gogoratu bear da gauza bat, ontzia eguin eragui-tearen ganean. Esan eban Jangoicoac, ichadongo ebala eun ta oguei urte. Baña baldin contua ondo ateretan badogu, idoroco dogu, ez ebala eun urte baño ichadon. Bada aguiri da ece, ontzia eguiteco mandatua, aguindua euqui ebanean Noec, bost eun urte cituan, ta guero seireunera eldu zanean, etorri zan uridea. Cer esan gura dau onec? Opa, esquiñi, promestu ichadongo ebala eun eta oguei urte, ta ez ichadon eun baño? Non dira ganecoa? Ce escastasun, ce laburtasun, ce urritasun da au? Cer gaitic eztau bere promesa osoro cumplitu, betetan? Eranzuten dau San Juan Chrisostomoc hom. 25. in Genes. 7. tom 1 «Eguia da promestu, esquiñi, aguindu cituzan urteac bete baga, biraldu ebala Jangoicoac uriolea. Eta au izan zan misericordia santearen señale andi bat. Bada icusiric, gueroago becatu gueiago eguiten ebela, ta aurrerantzean bere alan jarraituco eutsela; ta ichadoteaz, dempora gueiago emoteaz, on baño, calte gueiago etorrico jaqueela; becatuen zauriac gordinago, saminduagoko ciriala; loiago eguiten ciriela; erruquituric Jangoicoa pena guichiago letorquien amorea gaitic, guichitu eutsen dempo-reoa ta laburtu oguei urtez, emon eutsen epea, promesa, ta verbea.» Alan eranzuten dau San Juan Chrisostomo berac. Eta errazoi ona da au. Baña ez nic darraiordan gaucea adietan emoteco. Onetaraco ido-roten da beste bat San Geronimo gan ta ene ustez ez deunguea Vid. Jeronim. de quest. hebraic. super hunc loc. Eta da errazoia. Es-queñi eutsen, ichadongo eutsela eun ta oguei urtean, baña ez eban ecin baño ichadon: cerren eun ta oguei urtean eguin bear cituezan becatuac, edo eguin bear etzitzuenac, eunean eguin cituezan, eun urtean neurria bete eben. Eta celan neurria bete ezquiero, ez cegoan

cer gueiago ichadon; alan, celan eurac tematu porfiatu cirian becatu eguitera, ta neurria betetera, erabagui eban Jangoicoac, bere, eurai vicitza laburtutea, ta oguei urtean demporea urritu, ta guichitutea.

Onetaric atera guiñei, bear guenduquela, vicitza gaitic baño ezpada bere, bacatu eguitetic atzeratu, ta onen neurria betetzetic gorde, jagon, igues eguin. Alan cirautzen Jeremias Profeteac Ju-deguei: «ceuroen buruen arerioac, Jangoicoa gaitic eguin gura ezpadozu bere ¿cegaitic ceuroen on probechua gaitic, ta gueiago vichtea gaitic bada bere etzara becatuetatic gordeten?» Eztaquizue, becatu eguiteaz, ta onecaz neurria betetuaz, vicitza laburtutene dozuela? Eta onelan, ilgo cintequzan baño, lenago ilgo zareala? Cerren contua, neurria cumplitu ta bete ezquiero, eztago gueiago vicitzaric?

Esqueñi, opatu, ta aguindu eutsan gure Jangoicoac Abrami ta bere ondocoai, emongo eutsela Judeaco Erreinu ta erri ona. Baña ez eutsen esqueñi ta bertati emon. Eta cergatic ez? Eranzuten dau Jangoicoac berac Genes. 15 «Ezteutset berpetatic emoten, oraindo bete ta cumplitu etzirialako Amorreo Erri atacoen becatuac.» Oneec neurria bete daguienean, ta contua osotu daienean, orduan quenduco deutset aei, ta emon Abran ta aren ondorengoi.

Ez eban irudiz, ta ustez alan eguin Sodoma, ta Gomorra erri becataria caz. Oneec esan ta bertatic, gueiago ichadon baga, Cerutic su ta gura biralduric erre ta auts biurtu cituan. Cergaitic ce orduraco neurria oso betetu eben. Eta onen ganean diño San Agustinec de Vit. Christian. tom. 9. «Egemplu onegaz adierazoten jacu, ta era-cutxi arguiro, bacochari bere becatuac bete dituenean, betetan jaca zala bere egunac bere: ordura artean ichadoten jacala, ta ez gueiago.»

Eta baldin oraindiño esan doguzan gauza guztioc eguiac badira; celambere dirian eguiac; baldin Jangoicoac erabaguiric badaucu ichadotea, neurria bete, artean, ta ez gueiago; cer uste ete dozu zuc, orain guínburuan uile dozun baño becatu gueiago eguin dozun orrec? Cer daquizu urren eguiten dozun becatuan, zuc ceure neurria beteco dozunez? Contua cumplituko dozunez? Cer daquizu, lenengo eguingo dozun becatuaren beguira dagoanez Jangoicoa, zure egunac acabetaco, ta mundutic ateretaco? Ondo gogoratuteco, ta beti buruan euquiteco da gai au, gogarte puntuau. Baña zuc, puntu ta lan onegaz, ta beste onelacoaz bere, contu guichi eguinik, ceure guero zorigais-tocora laster zoaz; ta betibere guero onduco zareala, ta ceure neurria eztala oraiño beteco esan oi dozu.

Baña cer izango da, zure guero ori, etorquizun ori eldu baga,

zure becatuen neurria bere neurri betera eldu badedi? ta zure vici-tzea bere acaba badedi?

Gogoraciño au berau, beste baga, asco izan bear leuque, ez gueiago guerotic guerora ibilteco; eta bai beintzat becatu bat eguitera zoazanean, a eguitetic igues eguiteco, gorde ta atzeratuteco. Bada gogoratu bear cenduque, eguitera zoazan becatu ori, dala menturaz zure azqueneco becatua, ta beragaz zuc ceure neurria betetan dozula, bada ez zagoz seguru.

Lar bere asco dira oraindiñocoan eguin dozuzan becatuac, ta orregaitic bere, ichiten zaitu Jangoicoac, ichadoten deutsu oraiño. Beraz [uste izan] ichadon ciñeい, eztotzula orainguiño neurria bete. Baña bete ciñeい urrengo eguiten dozunaz; bada alan a eguitetic gorde bear zara. Eta alan igaroac igaroac diriala, eguiñac alic ondoen erremediatu daguiguzan, ta aurrerancean gueiago eguitetic albaitanez al daigun guztian gorde gaitezan. Beti bere puntu au, neurria beteteco pelligru au, gogoan darabilgula: Eta bici gareala, ez becatuz ta gaistaqueriaz, ezpada ontasunez ta eguiquera onez neurria beteric, azquenean Ceruco gloria, gozotasuna, ta betico atseguintasuna erdetsi al daigun leguez.

10. BURUA

Asco balio dau Jangoicoaren misericordiac: eta celan bear dan beragan ichadon fidatu.

1. §.

Santo Tomasec diño v. p. q. 129, art. 6. «Fidancia edo confiancea da esperanza sendoa, indartsua, ta ustez ondo irmetua, ta segurutua». Dozunean adisquide bat aberatsa, altsua, ta ceure eguiteco guztietañ leiala, fededuna, mena, ta cin fin probatua: alacoaren verba ta esate bat dirutzat artzen dozu: bere esquentza ta opa aguindute bat, emotetzat leguez dozu: aren promesetan, quiñuetan, ta adierancetan bere, sinismen ta confianza andia dozu. Bada orrela, errazoiaz euquico dogu guc bere fidancia [icharomen] andia, ta esperanza beroa gueure Jangoicoagan, ta bere misericordian. Cerren agan idoroco doguz, fidatu ta ichadoteco, arquitu al ditequezan segurantzari andienac, ta eguiazcoenac.

Lenengo, bera da gure adisquidea, ta ain adisquide, ce Cerutic lurrera jatsiric, izanic gu bere arerioac, beragaz adisquidetuteco,

bere vicitza bere vorondatez emon eban, dirauscun leguez. San Pabloc hom. 5.

Baita bere da aberatsa, ondasunduna, al, poderio, ta escubide andicoa. Bada Cerua ta lurra, Ceruco ta Cerupe guztico gauzac bereac, berac eguiñac, ta bere escuco ditu diñoanez Daviden aotic psal. 23. «Eguin bitez, esateaz, eguiñ cituan; ta baguetu, ecindu, ezereztu bitez esateaz, ecerbereztuco litequez psal. 32.» Ezta ibilteric, ez muguitzeric, ez irauteric, ez [artu emoteric] esan eguiteric, aren vorondate, nai-gura izatea baga. Actos 7.

Bada fintasunaz, bere verban leiala, ta jabe izateaz, ezta cer esanic. Eccl. diño «Beguiratu eguiñue munduko generaciño guztietara, ta idoroco dozue, eztala iños iñor galdu, Jaunagan ichadon dabenic; ta ez bere premiñan, bear dan videan, bera beartu dabenic, bere bear dabena baga, guelditu». Agaitic diño Davidec psal. 54: «gura badozu zugaz ondo joan dedin, ta ondo urten ta jazo dedin, ifini eguiñu ceure esperanza, icharomena, biotza, gogoa, ta ardura guztia Jangoicoagan; bere ganera bota ta egotzi eguiñu». Cerren munduaren erechian, irudiz, ta ustez erremedioric sendagairic ez daben eguitecoai bere, berac arquitu, idoro, ta emongo deutse buru. Dirudi, au adierazotera emotea gaitic, ascotan larga ta ichiten gaituela gueure Jangoicoac esturetan jartera, eguitecotan sartutera, ta Cerutic baño erremedioric ecin euqui guiñien estura larritasunetara etortea: lurraz, ta lurreco socorru, jabe, ta, bitartetasun ta laguntasun guztiaz esperanza bageturic, etsituric, esturic, larrituric, Cerura ta Ceruco laguntasunaz balia gaitecen amorea gaitic. Alan diño San Juan Chrisostomoc hom. tom. II. Eguitecoac eguiñ bear dirianeal, galdu aguinean dabiltzenean, orduan euqui eguiñu zuc iños baño esperanza gueiago: bada orduan eracutsi ta aguertuco dau Jangoicoac bere al, escubide, ta poderio andia: ez eguitecoaren asieran, baña bai estuera ta premiñaric andienean; ta iñondic erremedioric, iguesbideric eztala, dirudienean.» Bada orduan da Jangoicoaren laguntzaren, bitartetasunaren demporea, zoria. Beraz orduan bear dozu zuc Jangoicoagan, ta misericordia, ontasun, ta prestutasunean ichadon, fidatu, esperanzatu.

Eta alan eguiten dozun demporan, eztau ez Jangoicoac uts eguiten. Lenago bai, bere ontasuna, leialtasuna, misericordia, escubidea, altasuna, ta prestutasuna eracustea gaitic, orduan lasterrago, prestago, arinago eguiten dau: orduan elduten jatzu: orduan zuri uste bere etzenduan videtic biralduten deutse erremedioa. Jaquin daguizun, beste erremedio guztiac acabatu azquendu dirianeal,

bereac asiten diriala. Jaquin daguizun, beste guztiac ecin ecer egunic, ichi zaituezanean, ac al dabela ta orduan favoretutenean zaituala.

Alan favoretu ta ontartu eban Jonas Profetea iru egun ta gaubez ichasoan baleac sabelean viciric erabilli ebanean. Alan faboretu zaindu jagon ta gorde cituan Israeleco semeac, ichas-bazterrean, Erregue Faraonec alde guztiataric ingurutuac, ta ecin igues eguin euqueen leguez, ustez artuac ta lotuac cituenean.

Alan favoretu eban Susana legue zarreco andra garbi, on, prestua bere senarrez campora beste bategaz izan ebala, guzurrez ta falsiaz salaturic, arrica iltera eroiela. Azquenez, alan gorde eban Daniel Profetea leoi amurratuen artetic, ac, ta atzamarretatic, osoric, viciric, gachic areambere baga atera ebanean.

Noc esan euquean, guizon batec iru egun ta gau balaren sabelean ibilli ezquiero, viciric leorrera urtengo ebala? Noc sinistu euquean Israeleco Semeac, ichaso batzerrean, ain estura andian egonic, Faraonen escu gogorretatic igues eguingo ebela? Eta Faraon perseguille bera bere equertsitu guztiaz an bertan guelditu, itota ondatuco zala? Noc uste euquean, Susana gaistotzat condenaturic, ilteco Plaza atera ezquiero, aimbeste onra ta alabanzaz echera biurtuko zala; eta bere acusatzalle [salatzalle] [Agurezar] malsinac bere lecuan bere ordez condenatuac eriotzara izango ciriala? Eta nori gogora etorri lequiquion, Daniel santua leoi goseaquillac euren erdian ta aguindura atzamar artean euquiric, gachic eguin baga, apurtu baga ta irunsi baga ichico ebela? Oneec dira Jangoicoaren mirariac, berac bacarric ta ez bestec eguin leicenac. Eta eguin cituan oneen favore, euroc estuera andi andian cirianeak, euren esperanza guztia, confianza andi bategaz Jangoicoagan ifini ta josi ebelaco. Alan ifini ez ebelaco, Israelgo seme Egitoco erbestestetic deserritic urten ebenetaric, etzirian Josue ta Calef baño esqueñi jaquen errian sartu. Cerren guztien artean, oneec bioc bai, baña ez eban bestec, Jangoicoaren promesetan ta esanetan bear zan esperanzea, icharomena, sinismena, ta confianzea euqui.

2. §.

Abiatu zan egun baten San Pedro ichaso ganean Jesu Christo bere Maisua gana joaten. Eta abiatu ta asi zan bertati oñez, ontzi baga, leorrean baliz leguez, ur ganean ibilten, segurutasun ta esperanza bategaz, joanic bere Jaun ta Jabeagana, bere lagunzaz batera, ichasoac jasoco ebala, etzala itoco, ta ez ondatuco. Eta ez zan onetan engañatu. Bada sinisteac ta esperanceac iraun eutsan bitartean,

jaso eban ichasoac, etzan ondatu, leorrean adiña seguru, irme, ta gogor ifinten cituan uren gañean onac. Baña axe bat jaguiric, eeach bat ereguiric, ichasoa anditzen, ta aserratuten asi zanean, asi zan San Pedro bere, izututen, icaratuten, bildurtzen, dudatzen, esperanza ta confiancea galduten. Eta celan joian esperanza sinistea galduaz, alan joian ichaso barrura bere sartuaz, estalduaz, ta ondatuaz: alacoz ece, azquenean guztiz onda etzedin, Jesusec escua goian gañean euquiteco, emon bear izan eutsan, cirautsala Math. 14. «Ha fede guichicoa, cergaitic dudatu dozu?» Cergaitic etzara lenengo gogoan, ta sinistean irme egon? Sinistea euqui eban bitartean, ondo joan jaca, orduan jasoten eban ichasoac. Baña otz epeldu zanean bere sinistea, fidanciac uts egui eutsenean, uts egui eutsan ichasoari bere, jasoteco, ta bere gañean euquiteco indarra, ta poderea. Agaitic diño David Erregueac psal. «Jaunagan ichadoten dabenac Siongo basoa ta mENDIA leguez izango dira: a aimbeste irme, sendo, seguru, ta indartsu.»

Bada orrela, asco valio dau esperanza eguiazco batec, indar andia dau ichadote on batec, ain andia ece, dirudi, asco izango dala esperanza santu au berau, bacocharen eguiteco etan, ta batezbere bere azqueneco orduan, izan arren becatariric gaistoena, salvaciñoco videan ifinteco. Ez orrelacoric. Dirudi baña ezta alan: ezta esperancea bera asco izango. Eguia da asco balio dabela, indar andia dauquela Jangoicoagan ichadoteac: baña adietan dala eguite onacaz batean ta bere neurrian, lar, gueiegua baga. Cerren lar gueiegui guztiac dira gaisto, urrengo Buruan esango dan leguez.

(Jarraituko da)